

ПРИДНІПРОВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ БУДІВНИЦТВА ТА АРХІТЕКТУРИ

Придніпровський науково-освітній інститут
інноваційних технологій в будівництві

Науково-дослідний економічний сектор регіонального розвитку

Економічний простір

Збірник наукових праць

№ 20/2

Дніпропетровськ
ПДАБА
2008

УДК 336
ББК 65.01
Е 45

*Друкується відповідно рішення Вченої Ради
Придніпровської державної академії будівництва та архітектури.*

Свідоцтво про Державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації №279/3
видано Міністерством юстиції України 17.05.07р.

Науковий збірник "Економічний простір" включено
до Переліку спеціалізованих видань з економіки (Бюлетень ВАК України №11, 2007 р.).

Головний редактор:

доктор економічних наук, професор Орловська Юлія Валеріївна.

Редакційна колегія:

д.т.н., заслужений діяч науки
і техніки України Большаков В.І.,
д.е.н. Батура А.В.,
д.е.н. Вакульчик О.В.,
д.е.н. Гладій І.Й.,
д.е.н. Задоя А.О.,
д.е.н. Залунін В.І.,
д.е.н. Кратт О.А.,

д.е.н. Максимова Т.С.,
д.е.н. Пила В.І.,
д.е.н. Плаксієнко В.Я.,
д.е.н. Покотілов А.А.,
д.е.н. Тяг Р.Б.,
д.е.н. Чернюк Л.Г.,
д.е.н. Чмир О.С.,
д.е.н. Шевцова О.Й.

Е 45 **Економічний простір:** Збірник наукових праць. – № 20/2. – Дніпропетровськ: ПДАБА, 2008. – 295 с.

В збірнику розглядаються сучасні проблеми просторових економічних систем, сталого екологічно-збережувального розвитку економіки, інноваційних процесів макро і мікрорівня, кластерних форм організації бізнесу, ресурсозбереження, фінансових та інвестиційних аспектів економічного зростання, ефективності регуляційних дій органів державного управління та місцевого самоврядування. Особливої уваги в збірнику набувають питання підвищення якості освітніх функцій вищих навчальних закладів, ролі освіти в постіндустріальному суспільстві. Для студентів, аспірантів, науковців, викладачів, представників органів державного управління та місцевого самоврядування.

УДК 336
ББК 65.01

© ПДАБА, 2008

ЗМІСТ

ПРОБЛЕМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ
ТА РЕГІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Орловська Ю.В., Верхоглядова Н.І., Зайченко О.О. СИСТЕМНИЙ ВПЛИВ ПРОСТОРОВО-КЛАСТЕРНИХ УТВОРЕНЬ В БУДІВНИЦТВІ НА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК РЕГІОНУ	5
Залунін В.Ф., Дугінець Г.В., Кобзар Н.І. РЕГІОНАЛЬНІ НАСЛІДКИ ВПЛИВІВ СУЧАСНОЇ СВІТОВОЇ КОН'ЮНКТУРИ: ПРИКЛАД ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ ЯК СТАРОПРОМИСЛОВОГО РЕГІОНУ	14
Скриль В.В. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД РЕФОРМУВАННЯ І РОЗВИТКУ ТЕПЛООВОГО ГОСПОДАРСТВА ТА МОЖЛИВІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ЙОГО В РЕГІОНАХ УКРАЇНИ	22
Панасенко Н.Л. ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОГО МЕХАНІЗМУ РЕГІОНАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ РИНКОМ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ	30
Гіютницька С.І. ДЕМОГРАФІЧНИЙ АСПЕКТ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ	41
Дзядук Т.В. КЛАСТЕР ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ	51
Білай О.С. УДОСКОНАЛЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У СИСТЕМІ БАНКІВСЬКОГО МЕНЕДЖМЕНТУ НА ОСНОВІ ЕКОНОМІКО- МАТЕМАТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ	59
Карий О.І., Глинський Н.Ю., Мавко П.М. АНАЛІЗ ВПЛИВУ ЗОВНІШНІХ І ВНУТРІШНІХ ЧИННИКІВ НА ФОРМУВАННЯ СЕРЕДОВИЩА ПРОЖИВАННЯ УКРАЇНСЬКИХ МІСТ	72
Зуб М.Я. СУТНІСТЬ, ЕТАПИ ФОРМУВАННЯ РИНКУ ПРАЦІ В СИСТЕМІ ЕВОЛЮЦІЙНОГО ТА ІНТЕГРАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ	84
Фурманчук О.С. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РЕГІОНАЛЬНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ	92
Череватова К.В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ НЕВІДПОВІДНОСТІ ТЕОРІЇ ПОТРЕБ А.МАСЛОУ ПРАКТИЦІ НЕСТАБІЛЬНОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ	99
Шульга О.А. РИНКОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ	105
Гевлич Л.Л. СОВРЕМЕННОЕ СОДЕРЖАНИЕ КОНЦЕПТУАЛЬНОЙ ОСНОВЫ УЧЕТА В УКРАИНЕ	116
Кратт О.А., Артюхіна М.В. КОНЦЕПТУАЛЬНА МОДЕЛЬ ВІДТВОРЮВАННЯ ТА ОЦІНКИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	124

РОЗБУДОВА ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Василищев Д.В. КЛЮЧОВІ АСПЕКТИ РЕФОРМУВАННЯ СПРОЩЕНОЇ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ	137
Мариненко Н.Ю. ОБГРУНТУВАННЯ НЕОКОНСЕРВАТОРАМИ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ	144

Андросова О.Ф., Афанасьєва Т.А. РЕАЛІЇ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ	151
Кузьминчук Н.В. МОДЕЛЮВАННЯ ДИНАМІКИ ПОДАТКОВОЇ ПОВЕДІНКИ ЕКОНОМІЧНИХ СУБ'ЄКТІВ З УРАХУВАННЯМ ВПЛИВУ НА НЕЇ ЕКОНОМІЧНИХ ТА СОЦІАЛЬНИХ ЧИННИКІВ	164
Антонюк Р.Р. СТРУКТУРА ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИБУТКОВОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	176
Омран Ахмад Мохаммад Аль Иббани К ВОПРОСУ СОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ МЕХАНИЗМОВ НАЛОГООБЛОЖЕНИЯ СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННЫХ ТОВАРОПРОИЗВОДИТЕЛЕЙ.....	183

**ЕКОНОМІКА ПІДПРИЄМСТВА
ТА ПРОСТОРОВО-КЛАСТЕРНИЙ БІЗНЕС**

Мельник І.І. ОЦІНКА ТА ДІАГНОСТИКА ФІНАНСОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ	190
Левченко В.Ф., Галушко О.І., Скрипова М.М. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ТА МІНІМІЗАЦІЇ РИЗИКІВ УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	200
Джур О.Є. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ НА ПІДПРИЄМСТВАХ РАКЕТНО-КОСМІЧНОЇ ТЕХНІКИ.....	207
Захарченков А.С. ИННОВАЦИОННАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ ПРЕДПРИЯТИЯ И ОСНОВНЫЕ АСПЕКТЫ ОПЕРАТИВНОГО УПРАВЛЕНИЯ ФИНАНСОВЫМИ РЕСУРСАМИ ПРИ РЕАЛИЗАЦИИ ИННОВАЦИОННЫХ ПРОЕКТОВ.....	219
Слабко Я.Я. ДІАГНОСТИКА ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ПІДПРИЄМСТВ ПРИ ЛАДОБУДУВАННЯ ПРИДНІПРОВСЬКОГО РЕГІОНУ	228
Дорошенко А.П. ОБҐРУНТУВАННЯ ОПТИМАЛЬНИХ РОЗМІРІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ В КОНТЕКСТІ ПІДВИЩЕННЯ ЇХ ЕФЕКТИВНОСТІ	236
Федорченко А.О. ВДОСКОНАЛЕННЯ ОЦІНКИ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОЦЕСІВ ТЕХНОЛОГІЧНОГО РОЗВИТКУ ГІРНИЧОРУДНИХ ПІДПРИЄМСТВ	241
Коробка С.В. ОБҐРУНТУВАННЯ КІЛЬКОСТІ ТА НАПРЯМКІВ СТВОРЕННЯ МАЛИХ ПІДПРИЄМСТВ У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ.....	247
Ільченко В.О. ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МЕХАНІЗМУ ПОШУКУ ОПТИМАЛЬНОГО ВАРІАНТУ ВИПУСКУ НОВОЇ ПРОДУКЦІЇ	256
Смачило В.В., Будникова Ю.В. ОЦІНКА ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	266
Козьменко Л.С. СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ МАШИНОБУДУВАННЯ В УМОВАХ СВІТОВОЇ ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ ..	276
Єрмолаєва Л.А. ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ ТУРИСТИЧНОГО ПРОДУКТУ	283

УДК 658.115.009

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ МАШИНОБУДУВАННЯ В УМОВАХ СВІТОВОЇ ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ

*Козьменко Л.С.**ДВНЗ „Українська академія банківської справи НБУ”*

У статті наведено результати аналізу проблем антикризового управління машинобудівним підприємством, які мають безпосереднє відношення до політики його оздоровлення та стратегічного розвитку в умовах світової фінансової кризи.

The paper presents the results of crisis management analysis of engineering enterprise pertaining to its recovery policy and strategic development under conditions of world financial crisis.

Ключові слова: банкрутство, антикризове управління, фінансова діагностика, санація, реструктуризація, стратегія антикризового управління.

Актуальність проблеми. Світова економіка зараз вступила в дуже складний економічний період. У центрі цієї глобальної кризи американська фінансова система. Причиною послужили інновації у області іпотечного кредитування. Низькі процентні ставки зробили кредити привабливими для широких верств населення. Внаслідок цього почалася криза будівництва, адже банки перестали кредитувати будівництво будинків, а вслід за плутаниною в будівництві з'явилися проблеми з безробіттям. Аналогічну картину ми можемо спостерігати і в Англії, яка переживає таку ж іпотечну катастрофу. Окрім цього, наголошується помітне зниження темпів зростання економіки і виробництва в багатьох розвинених країнах, зокрема в Китаї і Індії, населення яких складає третину земної кулі. Цей спад позначився на вартості нафти. Попит на неї впав, а разом з нею і ціна за барель. По ланцюговій реакції криза підштовхнула до зростання і інфляцію. Зараз в США, Європі і Китаї вона досягла рекордного максимуму. Це не могло не позначитися на економіці України і багатьох інших країни.

Зокрема, можна виділити два основні напрямки впливу глобальної кризи на українську економіку.

© Козьменко Л.С., 2008

По-перше, глобальна криза ліквідності істотно обмежила можливості залучення позикових коштів і інвестицій для українських компаній, а для вітчизняної економіки, що динамічно розвивається, скорочення залучених коштів ззовні спричинить уповільнення економічного зростання практично у всіх секторах. Крім того, дефіцит інвестиційних ресурсів закордоном привів до перегляду багатьма українськими компаніями своїх стратегічних парадигм: через загальну депресію на фондових майданчиках були відкладені операції по злиттю і поглинанню. Це призвело до зниження активності у вітчизняному секторі інвестиційного банкінгу. Також істотно обмежилися можливості банківського сектора по залученню зовнішніх засобів взагалі і рефінансуванню існуючих боргів, зокрема. Це привело до поточних складнощів в банківському секторі і дефіциту валютних ресурсів на Українському міжбанку, що стимулює девальвацію гривні.

По-друге, падіння цін, що відбувається, на продукцію українських експортерів на світових ринках спричинить за собою зниження об'ємів промислового виробництва в експортно-орієнтованих галузях, в першу чергу металургії і машинобудуванні. Враховуючи те, що чорна металургія - найбільший сектор української промисловості з профіцитом торгового балансу, це скорочення випуску металопродукції спричинить подальше збільшення дефіциту торгового балансу і може привести до істотної девальвації гривні в 2009 році. Дуже ймовірні масові скорочення в цих галузях, підвищення структурного безробіття і зростання соціальної напруженості в суспільстві. Внесок металургії складає близько 12% ВВП, а машинобудування, складає близько 12,8% ВВП, до складу машинобудування входять понад 2800 підприємств, 230 організацій, що виконують наукові і науково-технічні роботи галузевого рівня. І хоча останнім часом інноваційна діяльність підприємств машинобудування відбувається на тлі загальноекономічного піднесення, слід відмітити, що виробничі потужності підприємств завантажені лише на 30–75%.

На тлі загального охолодження економіки, уповільнення зростання в цих двох стратегічно важливих секторах неминуче приведе до зниження зростання ВВП і промислового виробництва.

Отже, за сьогоденних умов, надзвичайної актуальності набуває питання створення та застосування таких організаційних методів і

технологій, що забезпечили б не лише вихід із кризи і стану банкрутства значної частини українських машинобудівних підприємств, але і їх фінансове оздоровлення.

Аналіз останніх наукових досліджень і публікацій. Дослідженням системи антикризового управління знайшли відображення в роботах багатьох вчених-економістів, серед яких як вітчизняні О.О.Терещенко, В.О.Василенко, Градов А.П., Грязнова А.Г. Іванов Г.П., Кошкін В.І., Дмитренко А.І., так і зарубіжні Дж. К. Ван Хорн, М. Маскон та інші. Однак, не дивлячись на те, що основні проблемні питання щодо формування стратегії розвитку підприємства в умовах кризи активно досліджуються у вітчизняній та світовій економічній літературі, розробка цілісної системи формування та реалізації стратегії антикризового управління машинобудівних підприємств ще далека до завершення.

Мета роботи. Розроблення стратегії розвитку машинобудівного підприємства в умовах світової фінансової кризи.

Виклад основного матеріалу дослідження. На практиці можна відзначити наявність різних понять і визначень банкрутства, якими оперують фахівці. Зрозуміло, сьогоденні економічні проблеми мають специфічні форми прояву. Однак, як свідчить світова практика, банкрутство – об'єктивне явище будь-якого сучасного ринку, що використовує неспроможність як ринковий інструмент перерозподілу капіталу і відбиває процеси структурної перебудови економіки. Такий підхід викликав необхідність дослідження проблемних питань подолання неплатоспроможності та банкрутства підприємств, а саме антикризового управління.

Антикризове управління - сукупність форм і методів реалізації антикризових процедур відносно конкретного підприємства.

Антикризове управління – це управління, яке здатне пом'якшувати кризи, а також утримувати функціонування підприємства в режимі виживання в даний період і виводити його з кризового стану з мінімальними втратами. Даний вид управління припускає застосування до підприємства економічно і соціально виправданих оздоровчих процедур, спрямованих на підвищення його конкурентоздатності.

З точки зору призначення антикризового управління виділяють наступні його складові:

- аналіз стану макро- і мікросередовища і вибір кращої місії підприємства;
- пізнання економічного механізму виникнення кризових ситуацій і створення системи сканування зовнішнього і внутрішнього середовищ підприємства з метою раннього виявлення слабких “сигналів” про загрозу наближення кризи;
- оперативна оцінка й аналіз фінансового стану підприємства, розробка політики дій в умовах кризи, що настала і виходу з неї;
- постійне урахування ризику підприємницької діяльності і розробку заходів для його зниження;
- розробка стратегії запобігання неспроможності, стратегічний контролінг діяльності підприємства.

Механізм антикризового управління підприємством-боржником складається з наступних основних елементів:

- діагностика фінансового стану;
- оцінка бізнесу підприємства;
- антикризовий маркетинг;
- антикризовий організаційно-виробничий менеджмент;
- антикризове управління персоналом;
- антикризовий фінансовий менеджмент;
- інноваційний менеджмент, інвестиційна підтримка;
- антикризова інвестиційна політика;
- антикризове бізнес-планування.

Особливість антикризового управління підприємством полягає в підвищеній складності управлінських процесів. Фінансова криза з'являється через нестачу грошових ресурсів, зростання простроченої кредиторської заборгованості, спаду продаж, в незадоволенні персоналу та інших несприятливих факторів. Рівень вимог до керівників, приймаючих найбільш важливі стратегічні рішення, збільшується в геометричній прогресії. Організація, яка витримала фінансову кризу, може припинити своє існування, а може і відродитися знову, після проведення кардинальних змін, наприклад, реорганізації, реструктуризації компанії. Успіх подолання кризи залежить від вміння провідних менеджерів своєчасно здійснити адекватні дії. Статистичні дані свідчать про те, що 36% підприємств

Україні зазнали збитків у першому півріччі 2007 року, за січень-вересень 2007 року частка збиткових підприємств становила 55%.

Зауважимо, що важливою особливістю адаптації підприємств у кризових умовах є попередження змін у зовнішнім оточенні шляхом зміни власного стилю поведінки. Це потребує формування моделі стратегічного управління на основі “слабких сигналів”, що генерує завчасні, цілеспрямовані попереджувальні дії, які забезпечують здатність до самозбереження, гнучкість, орієнтацію на майбутні зміни, готовність до здійснення діяльності в умовах невизначеності, формування антикризового потенціалу, стійкого до раптових змін і здатного вчасно ідентифікувати можливі погрози, діагностувати ранні ознаки кризових процесів і протистояти їхньому розвитку. Інший шлях, так зване реактивне управління, яке націлене на відновлення платоспроможності кризових підприємств із використанням механізму фінансової й організаційної реструктуризації.

Організаційна реструктуризація є вираженням концепції життєздатних систем, що передбачає декомпозицію системи управління на декілька підсистем, кожна з яких виконує свою функцію. У результаті організаційної реструктуризації кризове підприємство розпадається на декілька юридично відокремлених об'єктів, але в цілому підприємство продовжує функціонувати на якісно новому рівні, чим і забезпечується його виживання.

Реалізація стратегії антикризового управління підприємствами дозволить знизити імовірність виникнення кризових ситуацій, зменшити розмір можливого збитку, що виникає в кризовій ситуації, підвищити стратегічний потенціал і активізувати потенціал протидії кризовим явищам, підсилити адаптаційні можливості підприємств і зміцнити їх конкурентні позиції.

Процес антикризового управління є циклічним: діагностика – маркетинг – планування – ухвалення управлінського рішення – організація його виконання – мотивація – облік результатів – контроль – діагностика і т.д. до повного виходу підприємства з кризи. Однак, з огляду на циклічність розвитку будь-якого підприємства, можна відзначити, що процес антикризового управління не повинен припинятися, він повинен бути постійним.

Багато керівників не враховують, що виникнення кризових ситуацій відбувається на всіх стадіях життєвого циклу підприємства і, як показує дослідження підприємств-банкрутів, банкрутство визріває поступово. Аналіз показав, що банкрутство зароджується ще в період фінансового здоров'я, якщо останнє не підкріплено постійною аналітичною роботою, спрямованою на виявлення і нейтралізацію похибок “прихованих” негативних тенденцій. Кризові ситуації виникають на всіх стадіях життєвого циклу підприємства. Однак реалізація всієї сукупності процедур антикризового управління звичайно починається лише на певному етапі життєвого циклу в умовах різкого спаду, що характеризується, перш за все, низькою платоспроможністю підприємства. Таким чином, досягнення найбільшої фінансової стійкості при різних несприятливих зовнішніх і внутрішніх обставинах можливо тільки за умови застосування антикризового управління на всіх етапах життєвого циклу підприємства, тобто стає задачею раннього виявлення ознак і факторів кризових ситуацій, а також їхнє попередження.

На нашу думку, антикризову програму доцільно застосовувати на кожному етапі життєвого циклу підприємства, не допускати спаду виробництва. Слід постійно відстежувати зміну положення підприємства і вчасно аналізувати фінансову звітність. У такому разі керівник буде мати можливість не тільки визначити передумови, “ранні сигнали” кризи, але й ефективно управляти фінансами, підтримуючи фінансову стабільність, що є основою успішної діяльності підприємства. Без перерахованих знань успіх діяльності підприємства малоймовірний. Уміння менеджерів прогнозувати і запобігати можливим кризам усе більш і більш стає значимим фактором успіху економічної, маркетингової і взагалі управлінської діяльності підприємства. Основою для оцінки фінансового положення підприємства є сукупність вітчизняних і закордонних методик, у результаті порівняння яких можна зробити висновки про те, що деякі методики суперечать одна одній, тому що, визначаючи по них положення підприємства, можна одержати зовсім протилежні результати.

Таким чином успішне антикризове управління — це, передусім, управління, яке базується на вмінні правильно застосовувати досягнення сучасного менеджменту. Ефективність антикризового управління зумов-

люється здатністю підприємства конструктивно реагувати на зміни, що загрожують його нормальному функціонуванню.

Висновки. Управління організацією в умовах фінансової кризи – це сукупність методів, націлених з одного боку, на зменшення всіх статей витрат, збільшення надходжень грошових ресурсів в організацію, необхідних для погашення боргів, а з іншого – на зріст об'єму продаж і отримання прибутку.

Значення антикризового управління полягає в тому, що воно: прояснює виниклі проблеми в діяльності підприємства; дозволяє перебороти важкий період; знижує ризик банкрутства і ліквідації; координує діяльність підприємства в цілому; виділяє пріоритетність проблем; сприяє мобілізації, раціональному розподілу і використанню ресурсів; допомагає перебороти невизначеність ринкового середовища і вийти на новий виток свого розвитку.

Стратегія антикризового управління — це, передусім, стратегія виживання. Водночас цим не виключається, а навпаки, передбачається розробка стратегії подальшого розвитку. Невід'ємною частиною антикризового і посткризового управління є вдосконалення його структури і рішуче оновлення технологій виробництва, збуту і самого управління.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Кислухина И. Проблемі формування концептуальних і методических основ антикризисного управління // Проблемы теории и практики управления. – 2006. – № 6. – С.36-41.
2. Ковалев А.П. Предприятие в финансовом кризисе // Финансовая консультация. – 2006. – № 9. – С.18-24.
3. Лианский М. Реструктуризация предприятий на основе формирования антикризисной стратегии // Проблемы теории и практики управления (рус.). – 2006. – № 11. – С.56-63
4. Літвін Н.М. Поняття антикризового управління підприємствами (міжнародний досвід) // Вісник Київського університету. Міжнародні відносини. – К.: Київський університет, 2003. – Вип. 27. – С.232-234.
5. Тельнова Г.В. Життєвий цикл підприємства і роль антикризового управління на кожному його етапі // Проблемы повышения эффективности функционирования предприятий различных форм собственности: Сб.науч.тр. /НАН Украины. Ин-т экономики пром-сти. – Донецк, 2004. – Т.3. – С.113-117.
6. Терещенко О.О. Антикризове фінансове управління на підприємстві: Монографія. – К.: КНЕУ, 2004. – 268 с.

Наукове видання

Економічний простір

Збірник наукових праць

№20/2

Українською і російською мовами

*Комп'ютерну верстку та друк виконано
в редакційно-видавничому відділі ПДАБА*

Відповідальний редактор *Біла К.О.*
Технічний редактор *Плакуца Л.О.*

Підписано до друку 24.12.08.
Формат 60x84 1/16. Спосіб друку - різнограф.
Умов.друк.арк. 18,44. Тираж 300 прим.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

Україна, 49600, м. Дніпропетровськ,
вул. Чернишевського, 24А, офіс В-502
(Науково-дослідний економічний сектор регіонального розвитку Придніпровського
науково-освітнього інституту інноваційних технологій в будівництві при ПДАБА)